



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Marcely Uhříčkové a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobců: a) E. N.
b) J. N.
c) T. N.
všichni bytem X

všichni zastoupeni advokátem JUDr. Ivanem Hejlem
sídlem Vyšehradská 420/19, 128 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

za účasti: **CETIN a.s., IČO 04084063**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 20. 7. 2023, č. j. 091416/2023/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

- 1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 22. 8. 2023, domáhají zrušení mezitímního rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2023, č. j. 091416/2023/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 2. Žalovaný jakožto vyvlastňovací úřad I. výrokem napadeného rozhodnutí podle § 24 odst. 3 písm. a) bodu 2 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyvlastnění“) s odkazem na § 170 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) ve spojení s § 4a odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „liniový zákon“) omezil vlastnické právo žalobců (spoluvlastníků) zřízením věcného břemene – služebnosti k jejich pozemku p. č. X v k. ú. X (dále jen „dotčený pozemek“) ve prospěch osoby zúčastněné na řízení (vyvlastnitel) pro účely realizace veřejně prospěšné stavby dálnice D8. Omezení vlastnického práva konkrétně má spočívat v právu osoby zúčastněné na řízení zřídit, provozovat, opravovat a udržovat na dotčeném pozemku podzemní komunikační vedení veřejné komunikační sítě (stavební objekt SO X) a v jejím právu provádět na podzemním komunikačním vedení úpravy za účelem jeho obnovy, výměny, modernizace nebo zlepšení výkonnosti včetně jeho odstranění. Věcné břemeno bylo zřízeno na dobu neurčitou. Prostřednictvím II. výroku žalovaný uložil osobě zúčastněné na řízení povinnost zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění, tj. zahájení stavby, do 4 let od právní moci napadeného rozhodnutí a III. výrokem rozhodl o záloze na náhradu za vyvlastnění věcného břemene.

3. Krajský soud v Praze ve věci rozhoduje již podruhé poté, co rozsudkem ze dne 8. 11. 2022, č. j. 55 A 67/2022-64, zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2022, č. j. 104278/2022/KUSK, pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
4. Proti rozsudku č. j. 55 A 67/2022-64 nebyla podána kasační stížnost.

Obsah žaloby

5. Žalobci tvrdí, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s nezákonnostmi, které mu vytkl zdejší soud, ani s nezákonnostmi namítanými žalobci. Za odstranění nezákonnosti předchozího správního rozhodnutí dle žalobců nelze považovat pouhé rozšíření rekapitulace skutkového stavu doprovázené citacemi konstantní judikatury či zvýšení počtu stran. Žalobci očekávali, že se žalovaný v reakci na rozsudek č. j. 55 A 67/2022-64 vypořádá se všemi jejich tvrzeními a dospěje k závěru, že nejsou splněny zákonné podmínky pro vyvlastnění. Žalobci totiž stále jsou ochotni a připraveni obratem zatížit dotčený pozemek na základě dvou dvoustranných nebo jedné třístranné smlouvy. Žalovaný se však v tomto ohledu omezuje na tvrzení o tom, že probíhají dvě separátní nesouvisějící vyvlastňovací řízení, což dle žalobců nemůže obstát jako odůvodnění pro využití krajního silového institutu, jakým je vyvlastnění. K tíži žalobců nelze vykládat to, že platná právní úprava neumožňuje spojení dvou vyvlastňovacích řízení se dvěma odlišnými vyvlastniteli do jednoho.
6. Souběžně s vyvlastňovacím řízením řešeným v této věci totiž probíhá ještě další vyvlastňovací řízení, které žalobci považují za určující a zásadní z hlediska jejich oprávněných zájmů na minimalizaci degradace dotčeného pozemku. Mezitímní rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2023, č. j. 037884/2023/KUSK, bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 1. 6. 2023, č. j. 41 A 27/2023-38, proti němuž byla podána kasační stížnost. Výsledek řízení vedeného před Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 2 As 181/2023 bude dle žalobců pro zdejší soud zavazující a pro žalovaného návodný, protože žalobci žádají o „neformální synchronizaci“ soudního rozhodování.
7. Žalovanému žalobci dále vytýkají, že se v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval otázkou aktuálního využití územního rozhodnutí o umístění stavby ze dne 17. 6. 2017 z hlediska

výstavby tramvajové trati Kobylisy-Zdiby poté, co v roce 2018 přijal Magistrát hlavního města Prahy rozhodnutí o výstavbě této tramvajové trati, která zásadně změní charakter dotčeného území. Zmiňované územní rozhodnutí dle žalobců bude muset být ohledně přemostění dálnice D8 tramvajovou tratí změněno či zrušeno. V důsledku marného plynutí času již územní rozhodnutí neodpovídá stavu let 2012-2015, kdy bylo připravováno. Právě výstavba tramvajové trati Kobylisy-Zdiby je hlavním důvodem, pro který žalobci trvají na tom, aby byla přeložka elektrického vedení vedena jako podzemní, čímž by byla degradace dotčeného pozemku minimalizována. Průtahy či nečinnost společnosti PUDIS a.s., resp. Ředitelství silnic a dálnic ČR v letech 2018-2019 jsou dle

žalobců v protikladu se základním principem novely liniového zákona, která měla urychlit liniovou výstavbu, a nemohou jít k tíži žalobců. Na vyvíjející se situaci dle tvrzení žalobců reagují další dotčené subjekty. Obec Sedlec například přijala v roce 2022 změnu č. 4 svého územního plánu s již zakresleným územím nově budované tramvajové infrastruktury.

8. Místo, aby žalovaný zohlednil zájem žalobců na minimalizaci zásahu do jejich vlastnického práva a vysvětlil oběma vyvlastnitelům (*pozn. soudu: osobě zúčastněné na řízení a akciové společnosti ČEZ Distribuce*), že zvýšená cena za vedení elektrického vedení jako podzemního není důvodem pro vyvlastnění, snaží se vylicit žalobce jako viníky prodlužování výstavby nebo zvýšené nehodovosti. Námitkou nepoctivého jednání vyvlastnitel (resp. společnosti PUDIS a.s. jako zástupce primárního investora) v procesu odkupu oddělené části původního pozemku p. č. XA v roce 2017, kdy nebyla zmiňována nutnost zřízení věcných břemen, se žalovaný vůbec nezabýval. Pokud by žalobci měli informaci od Ředitelství silnic a dálnic ČR ohledně následného zatížení „zbytkového“ pozemku, tak by neuzavřeli kupní smlouvu na pozemek p. č. XB, ale trvali by na vyřešení všech požadavků primárního investora ve shodném čase. Takové jednání žalobci považují za zneužití práva, jež nepodléhá soudní ochraně. Je podle nich nezákonné, aby se vyvlastnitel spoléhal na nadužívání institutu vyvlastnění, jímž např. zhojí své pochybení při odkupu pozemku.
9. Ačkoli jsou si žalobci vědomi toho, že otázka náhrady za vyvlastnění není předmětem napadeného rozhodnutí, namítají neaktuálnost znaleckého posudku předloženého vyvlastnitel. Ten totiž vychází z údajů roku 2017 a nikoli roku 2021. Podzemní přeložkou jakéhokoli liniového vedení v dostatečné hloubce dle žalobců dochází k minimální degradaci ceny a využití pozemku oproti nadzemnímu vedení, které naopak znamená úplnou degradaci dotčené plochy při budoucím stavebním využití.
10. „Pro úplnou informovanost soudu“ žalobci uvádí, že odbor dopravy žalovaného v řízení o prodloužení platnosti stavebního povolení na těleso silničního sjezdu z D8 doručoval žalobcům listiny od roku 2019 individuálně do vlastních rukou, popř. do datové schránky jejich advokáta. Od roku 2021 jim však doručuje veřejnou vyhláškou, přestože okruh účastníků zůstal totožný. Od nezákonně doručovaného rozhodnutí pak žalovaný odvozuje udržení formální platnosti předchozího územního rozhodnutí ze dne 17. 6. 2017, které pokládá v obou běžících vyvlastňovacích řízeních za základ pro vydávání mezitímních rozhodnutí. Na výzvu žalobců ke zhojení vad při doručování žalovaný nereaguje.
11. Závěrem žalobci zdůrazňují, že jsou připraveni vyřešit vzniklou situaci uzavřením dvoustranných či třístranných smluv, přičemž jsou motivováni zájmem na minimalizaci znehodnocení svého majetku. S nadzemní přeložkou elektrického vedení, o níž žalovaný rozhoduje v paralelním řízení, žalobci nesouhlasí. Za viníka celé situace označují nepoctivé jednání ze strany Ředitelství silnic a dálnic ČR, jež je zastupováno stejně jako osoba zúčastněná na řízení společností PUDIS a.s.

Vyřádření žalovaného a replika žalobců

12. Žalovaný uvádí, že veřejný zájem na vybudování veřejně prospěšné stavby (stavby pro veřejnou infrastrukturu) v této věci převažuje nad zachováním dosavadních práv žalobců. Osoba zúčastněná na řízení doložila detailní zdůvodnění technického návrhu trasy, z něhož bylo patrné, že se dotčenému pozemku bez technicky a nákladově neúměrně náročného řešení, zasahujícího do práv většího počtu třetích osob, nebylo možné vyhnout. Bylo tomu tak i proto, že se na dotčeném pozemku nachází sdělovací vedení, na které přeložka musí být napojena, jelikož bez napojení přeložky nebude vedení funkční. Přeložení, resp. vybudování úplně nového vedení by bylo zásahem zcela přesahujícím omezení práv žalobců.
13. Žalobci sice uvádí, že jsou připraveni uzavřít s osobou zúčastněnou na řízení dohodu, to však pouze za předpokladu uložení vedení ČEZ Distribuce do země namísto nadzemního vedení. Podle § 1740 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“) přitom je projev vůle obsahující dodatky, výhrady, omezení nebo jiné změny odmítnutím nabídky. O přeložce společnosti ČEZ Distribuce je navíc vedeno jiné vyvlastňovací řízení a technické řešení přeložky je výhradně v dispozici investora stavby a dotčených správního úřadů, nikoli v dispozici žalovaného. Žalovanému ani není známo, že by investor stavby, jímž je Ředitelství silnic a dálnic ČR – Závod Praha, v tomto ohledu cokoli změnil. Žalovaný proto má za prokázané, že uzavření dohody není možné, protože byla ve věci splněna podmínka dle § 5 zákona o vyvlastnění a pokusy o získání potřebných práv byly bezvýsledné, což bylo doloženo korespondencí mezi osobou zúčastněnou na řízení přiloženou k žádosti o omezení práv zřízením služebnosti inženýrské sítě a následujícími vyjádřeními účastníků ve správním řízení. Osoba zúčastněná na řízení nikdy nenavrhovala jiné trasy vedení a žalobci taktéž nepožadovali po osobě zúčastněné na řízení jinou trasu ani nebrojili proti trase či způsobu technického řešení v územním řízení o umístění stavby, jehož byli účastníky.
14. Rozsah vyvlastnění odpovídá nezbytné míře plynoucí ze zákona. K degradaci dotčeného pozemku, kterou žalobci ani nedoložili, podle žalovaného nemůže dojít. Žalovaný se domnívá, že postup vůči žalobcům nebyl nepoctivý či rozporný s dobrými mravy. Osoba zúčastněná na řízení několikrát vedla se žalobci jednání a vše jim vysvětlovala (opak žalobci ani nedokládají). Žalobci ve správním řízení nikdy nezpochybnili znalecký posudek a náhrada za zřízení služebnosti ani nebyla stanovena na základě znaleckého posudku, nýbrž podle § 3b odst. 5 liniového zákona ve výši 10 000 Kč. Napadené rozhodnutí je rozhodnutím mezitímním, protože otázku finanční náhrady za vyvlastnění nelze v tuto chvíli přezkoumávat. Aktuální znalecký posudek bude potřeba až v navazujícím řízení, pokud žalobci nepředloží vlastní relevantní znalecký posudek (jimi předložený znalecký posudek stanovující obvyklou cenu celého předmětného pozemku nelze použít). Žalovaný se ztotožňuje s argumentací osoby zúčastněné na řízení, uvedenou v jejím podání ze dne 9. 5. 2023, zejména s judikatorními závěry ohledně možnosti změny trasy ve vyvlastňovacím řízení a role vyvlastňovacího úřadu při posuzování trasování stavby či stavebně-technických vlastností, a zdůrazňuje, že otázku trasy či jiného parametru stavby žalobci nikdy nenapadli.
15. Žalovaný dále konstatuje, že po doplnění dokazování nebyly tvrzeny a doloženy nové skutečnosti, které by změnily závěry uvedené v soudem zrušeném rozhodnutí ze dne 12. 8. 2022. Žalovaný připomíná, že Listina základních práv a svobod připouští možnost odnětí nebo omezení vlastnického práva za náhradu. Zákonné podmínky vyvlastnění byly splněny, a to včetně podmínky subsidiarity. Proto žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
16. Osoba zúčastněná na řízení se k věci samé nevyjádřila.

17. Žalobci v replice poukazují na to, že se žalovaný ve svém vyjádření vůbec nevěnoval nové zásadní skutečnosti, a to vybudování a zprovoznění silničního sjezdu z D8 ze strany primárního investora počátkem měsíce září 2023. Žalovaný pokračuje ve vyvlastňovacím řízení, aniž by byl žalobcům znám skutečný faktický stav po dokončení silničního tělesa. Z fotografií, které přikládají k replice, je dle žalobců patrné úplné dokončení stavby včetně vybudování oplocení na hranicích dotčeného pozemku a pozemku p. č. X s viditelným prostorem pro pokládku/přeložku liniového vedení. Žalobci považují za zásadní „objektivizovat skutečný stav po dokončení stavby na pozemku p. č. X – podle volné úvahy nadepsaného soudu“. Je-li již například přeložka telekomunikačního vedení vybudována, pak neexistuje zákonný důvod pro pokračování ve vyvlastňovacím řízení v tom rozsahu, v jakém bylo zahájeno. Podle žalobců neexistuje pro vydání mezitímního rozhodnutí zákonný důvod, neboť hlavní účel institutu mezitímního vyvlastňovacího řízení, tj. urychlení výstavby, byl fakticky dosažen. Nejsou ani splněny podmínky pro vyvlastnění, jelikož žalobci jsou připraveni splnit podmínky vyvlastnítele dvoustranným právním jednáním.

Shrnutí obsahu správního spisu

18. Žalovaný obdržel dne 20. 9. 2021 žádost osoby zúčastněné na řízení o vyvlastnění práva odpovídajícího věcnému břemeni – služebnosti inženýrské sítě k části dotčeného pozemku (v rozsahu dle přiloženého geometrického plánu) za účelem uskutečnění stavby dálnice. Osoba zúčastněná na řízení v žádosti popsala, že žalobci byli dopisem ze dne 28. 3. 2019 osloveni ohledně uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení služebnosti inženýrské sítě. Následně byla na základě čtených jednání připravována „ostrá“ smlouva o zřízení služebnosti (smlouvu o smlouvě budoucí žalobci odmítli uzavřít). Jednání o uzavření smlouvy byla v roce 2021 přerušena zástupcem žalobců z důvodu požadavku akciové společnosti ČEZ Distribuce na uzavření smlouvy o zřízení služebnosti ohledně nadzemního elektrického vedení na dotčeném pozemku. Žalobci uzavření smlouvy s osobou zúčastněnou na řízení podmínili buď prodejem celého dotčeného pozemku, nebo podzemním vedením elektrické kabeláže ČEZ Distribuce namísto vedení nadzemního. Vyhovět požadavkům žalobců bylo z ekonomického, technického i právního důvodu nemožné, a proto k uzavření smlouvy nakonec nedošlo. Jelikož cíle vyvlastnění nebylo možné dosáhnout dohodou, požádala osoba zúčastněná na řízení o zahájení vyvlastňovacího řízení.
19. Žalobce b) v reakci na oznámení o zahájení vyvlastňovacího řízení uvedl, že žalobci v roce 2017 prodali Ředitelství silnic a dálnic ČR oddělenou část pozemku p. č. XA pro účely vybudování dálnice. Ředitelství však jednalo nepoctivě a v rozporu s dobrými mravy, neboť žalobce neinformovalo o budoucí nutnosti přeložky telekomunikačního a elektrického vedení na dotčeném pozemku (p. č. XB). Za podstatu problému žalobce b) označil přeložku nadzemního elektrického vedení ČEZ Distribuce stojícího na odkoupeném pozemku p. č. XA. Kvůli následnému silovému jednání za účelem donucení žalobců k uzavření dvou smluv o zřízení služebností dle žalobce b) nemůže tento způsob jednání ve vyvlastňovacím řízení obstát. Žalobce b) dále uvedl, že žalobci byli a jsou připraveni uzavřít smlouvy o zřízení služebností za předpokladu uložení přeložky elektrického vedení do země. Vedení dvou vyvlastňovacích řízení žalobce b) považoval za nepoctivé a nemravné. Navrhl též přerušování vyvlastňovacího řízení, neboť pro případně druhé vyvlastňovací řízení, které při nezměněném stavu započne z podnětu ČEZ Distribuce, již běžely příslušné lhůty. Žalobce b) rovněž poukázal na nepoužitelnost znaleckého posudku předloženého osobou

zúčastněnou na řízení, neboť nebyl zpracován dle aktuálních cen pozemků v daném místě a čase, vymezil nereálně nízkou výměru dotčené části pozemku a fakticky opsal údaje použitelné pro ocenění totožného pozemku z roku 2017.

20. Dle protokolu ze dne 22. 12. 2021, č. j. 158323/2021/KUSK, proběhlo téhož dne ústní jednání. Žalovaný během něj seznámil přítomné s podklady žádosti a spisovým materiálem. Osoba zúčastněná na řízení coby vyvlastnitel konstatovala, že požadavek žalobců na uzavření smluv s ní i s ČEZ Distribuce ve stejný čas není realizovatelný ani významný pro projednávané řízení. Připomínky ke korektnosti jednání Ředitelství silnic a dálnic ČR či společnosti PUDIS a.s. odmítla. V procesu majetkoprávního vypořádání bylo postupováno naprosto standardně a ještě před zahájením majetkoprávního vypořádání byla svolána schůzka, na kterou byli pozváni všichni dotčení vlastníci. Osoba zúčastněná na řízení uznala, že na dotčeném pozemku má být zřízena také přeložka ČEZ Distribuce, avšak kvůli technickým a právním překážkám není možné vyhovět požadavkům žalobců, aby došlo ke změně technického řešení této přeložky. O tom byl zástupce žalobců informován. Náhrada za zřízení věcného břemene ve výši 10 000 Kč byla určena v souladu s liniovým zákonem.
21. Žalobci dne 9. 5. 2022 předložili žalovanému znalecký posudek ze dne 5. 5. 2022, č. 1697-05-2022, který určil obvyklou cenu dotčeného pozemku částkou 5 600 000 Kč.
22. Dne 12. 8. 2022 vydal žalovaný mezitímní rozhodnutí č. j. 104278/2022/KUSK, jímž omezil vlastnické právo žalobců k dotčenému pozemku zřízením věcného břemene – služebnosti. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2022 bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 8. 11. 2022, č. j. 55 A 67/2022-64, a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
23. V dalším řízení žalovaný založil do správního spisu vyjádření ČEZ Distribuce ze dne 2. 11. 2022 podané ve druhém, souvisejícím vyvlastňovacím řízení týkajícím se přeložky venkovního vedení distribuční soustavy (elektrického vedení). V tomto podání je mj. uvedeno, že dle pravomocného územního rozhodnutí má být elektrické vedení umístěno nad zemí. Společnost ČEZ Distribuce konstatovala, že návrh dohody týkající se zřízení služebnosti za předpokladu uložení vedení do země proto podle ní není realizovatelný.
24. Dne 18. 4. 2023 žalovaný vyzval osobu zúčastněnou na řízení, aby svou žádost o vyvlastnění doplnila o podklady o tom, zda lze zamýšlený stavební záměr realizovat jiným způsobem bez omezení či zbavení vlastnického práva, jakož i o její stanovisko k ochotě žalobců uzavřít dohodu, jejímž prostřednictvím by byly vyřešeny požadavky osoby zúčastněné na řízení i společnosti ČEZ Distribuce.
25. Osoba zúčastněná na řízení v podání ze dne 9. 5. 2023 citovala rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 7 As 105/2015-47, ze dne 19. 1. 2022, č. j. 8 As 222/2021-45, a ze dne 11. 8. 2021, č. j. 2 As 317/2020-41, přičemž poukázala na to, že pokud by ve vyvlastňovacím řízení měla být nastolena možnost opětovného posouzení alternativní trasy vedení veřejné infrastruktury, došlo by tím k devalvaci všech předcházejících vysoce odborných procesů a správního řízení. Upozorňovala také na to, že závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2020, č. j. 6 As 171/2020-66, nelze bez dalšího přejímat, ale je nutné číst je v souvislosti s nestandardními okolnostmi dané věci, což podle ní tentýž soud potvrdil v rozsudku ze dne 24. 11. 2021, č. j. 10 As 365/2021-94. Dále osoba zúčastněná na řízení uvedla, že v případě jejího vedení nebyly nikdy navrhovány ani zvažovány jiné trasy a ani žalobci o změnu trasy nikdy nepožádali. Žalobci v územním řízení ani v řízení o změně územního rozhodnutí neuplatnili žádné návrhy či námitky a proti správním rozhodnutím se neodvolali. Stávající řešení považovala osoba zúčastněná

na řízení za vhodné a na podporu tohoto tvrzení zpracovala technický návrh trasy přeložky. Osoba zúčastněná na řízení se v citovaném podání také ohradila proti tvrzenému nepoctivému jednání a rozporu s dobrými mravy. Konstatovala, že v prosinci 2017 proběhlo na Obecním úřadě Líbeznice osobní jednání mj. za účelem představení způsobu majetkoprávního vypořádání stavby, kde byli pozváni všichni dotčení vlastníci včetně žalobců, kteří se však na jednání nedostavili. O umístění přeložek bylo rozhodováno v územním řízení o umístění stavby a v řízení o její změně, jejichž účastníky byli i žalobci, kteří se k technickému řešení přeložek inženýrských sítí v relevantní době nevyjádřili. Při majetkoprávním vypořádání bylo postupováno standardně a na žalobce nebyl vyvíjen žádný nátlak, o čemž měla svědčit i písemná komunikace přiložená k žádosti o vyvlastnění. Osoba zúčastněná na řízení se vyjádřila také k tvrzené neaktuálnosti znaleckého posudku a konstatovala, že k uzavření dohody se žalobci nedošlo z důvodu jejich požadavku na změnu přeložky ČEZ Distribuce. Navzdory intenzivním jednáním nebylo nalezeno řešení, které by bylo technicky proveditelné a které by nekolidovalo s ostatními stavebními objekty.

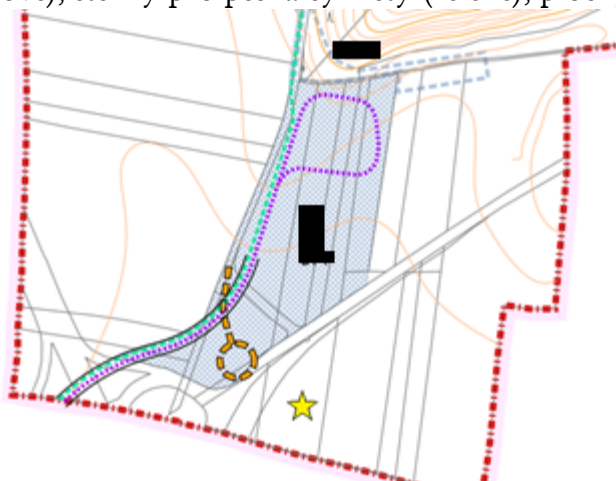
26. V reakci na poučení žalovaného o možnosti vyjádřit se k doplněným podkladům žalobci v podání ze dne 24. 6. 2023 konstatovali, že technické podmínky uložení podzemního datového kabelu osoby zúčastněné na řízení nikdy nebyly předmětem sporu. Žalobci očekávali, že vlivem rozsudků Krajského soudu v Praze žalovaný přihlédne k jejich zájmům a jediné podmínce spočívající ve vedení obou liniových vedení pod zemí a že oba vyvlastnitelé se žalobci uzavřou dohody o zřízení věcných břemen. Žalobci navrhli, aby žalovaný žádost osoby zúčastněné na řízení zamítl.
27. Žalovaný následně vydal napadené (mezitímní) rozhodnutí o omezení vlastnického práva žalobců. V odůvodnění rekapituloval průběh správního řízení, závěry rozsudku č. j. 55 A 67/2022-64 i obsah žádosti a vyjádření osoby zúčastněné na řízení ze dne 9. 5. 2023. Rekapituloval také obsah písemnosti se zdůvodněním technického návrhu trasy přeložky osoby zúčastněné na řízení, v němž bylo konstatováno, že se dotčenému pozemku nelze bez neúměrně technicky a nákladově náročného řešení vyhnout, a to mj. i proto, že se na dotčeném pozemku nachází stávající sdělovací vedení, na které bude přeložka napojena, přičemž bez takového napojení nebude vedení funkční. Následně žalovaný konstatoval, že stavba je veřejně prospěšnou stavbou dopravní a technické infrastruktury, čímž byl podle něj naplněn účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem.
28. Ve vztahu k tvrzení žalobců, že jsou připraveni uzavřít s osobou zúčastněnou na řízení dohodu, žalovaný podobně jako ve vyjádření k žalobě konstatoval, že uzavření dohody je podmíněno uložením vedení ČEZ Distribuce do země, přičemž podle § 1740 odst. 2 o. z. je projev vůle s výhradami či omezeními třeba považovat za odmítnutí návrhu. Technické řešení přeložky není v dispozici žalovaného, jemuž ani nebylo známo, že by Ředitelství silnic a dálnic ČR na technickém řešení přeložky minilo cokoli měnit. Dohoda stran tak dle žalovaného nebyla možná, čímž byla splněna podmínka dle § 5 zákona o vyvlastnění. Bezvýslednost pokusu o uzavření dohody byla doložena korespondencí přiloženou k žádosti o vyvlastnění. Žalovaný dále zdůraznil, že osoba zúčastněná na řízení nikdy nenavrhovala žádnou jinou trasu vedení a taktéž žalobci žádnou jinou trasu nepožadovali a proti navržené trase nebrojili. Osoba zúčastněná na řízení doložila detailní zdůvodnění technického návrhu trasy, z něhož žalovaný naznal, že se dotčenému pozemku nelze vyhnout. Rozsah vyvlastnění byl vymezen v míře nezbytné. K tvrzené degradaci pozemku,

kteřou žalobci ani nedoložili, dle žalovaného nedojde. Žalovaný vzal za prokázané, že se žalobci nebylo zacházeno nepoctivě či nemravně; opak žalobci neprokázali. K aktuálnosti znaleckého posudku žalovaný uvedl, že náhrada nebyla stanovena dle znaleckého posudku, ale podle § 3b odst. 5 liniového zákona na částku 10 000 Kč. V mezitímním rozhodnutí nadto nelze otázku finanční náhrady za vyvlastnění přezkoumávat a aktuální znalecký posudek bude třeba až v navazujícím řízení. Ve vztahu k alternativní trase vedení se žalovaný ztotožnil s vyjádřením osoby zúčastněné na řízení ze dne 9. 5. 2023 a s tam citovanou judikaturou. Podmínku subsidiarity měl za splněnou.

Průběh jednání před soudem

29. Při jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobci zejména poukazovali na to, že je s nepřijatelnou lehkostí zasahováno do jejich vlastnického práva, aniž by bylo objektivně prokázano, že jimi navrhované alternativní řešení nelze technicky realizovat. Žalovaný zdůraznil, že respektoval závazný právní názor soudu a současně se nedostal do rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2023, č. j. 2 As 181/2023-57, který v související věci zastal zdrženlivější přístup než zdejší soud.
30. Pro nadbytečnost soud zamítl návrh žalobců na provedení dokazování informací o řízení o kasační stížnosti ve věci sp. zn. 2 As 181/2022, neboť mu existence tohoto soudního řízení včetně jeho výsledku je známa z vlastní rozhodovací činnosti ve věci sp. zn. 41 A 27/2023. Jako nepodstatný pro toto soudní řízení byl zamítnut návrh žalobců na dokazování fotografiemi, které žalobci doložili společně s replikou k prokázání skutečnosti, že v září 2023 došlo k vybudování a zprovoznění silničního sjezdu z D8. Pro rozhodování soudu totiž byl rozhodující skutkový stav ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. v červenci 2023. Soud neprováděl dokazování ani rozhodnutím ze dne 10. 11. 2022, č. j. 063166/2022/KUSK-DOP/Ros, jímž byla prodloužena platnost stavebního povolení, a výzvou žalobců ze dne 16. 8. 2023, kterou žalobci mínili prokazovat, že žalovaného vyzvali k řádnému doručení rozhodnutí ze dne 10. 11. 2022; tyto listiny měl soud s ohledem na předmět soudního řízení za nepodstatné.
31. Soud naproti tomu provedl dokazování žalobci předloženým děkovným dopisem ze dne 21. 12. 2017, který žalobkyni a) zaslal ředitel společnosti PUDIS a.s. a jehož obsahem bylo poděkování žalobkyni za ochotu, věcnost, flexibilitu a vstřícné jednání při uzavírání kupní smlouvy na ideální jednu třetinu pozemku p. č. X. Ze žalobci předloženého oznámení Obecního úřadu Sedlec o údajích vydané změny č. 4 územního plánu sídelního útvaru Sedlec soud zjistil, že změna č. 4 nabyla účinnosti dne 13. 5. 2022.
32. Soud dále provedl dokazování výkresem z grafické části změny č. 4 územního plánu sídelního útvaru Sedlec, katastrální mapou a webovým článkem, neboť potřeba provedení těchto důkazů vyplynula z obsahu žalobní argumentace.
33. Z katastrální mapy soud zjistil přesnou polohu dotčeného pozemku. Z výkresu A3a nazvaného *Koncepce veřejné infrastruktury (Dopravní řešení)*, jenž je součástí grafické části změny č. 4 územního plánu sídelního útvaru Sedlec, pak soud zjistil, že se změna č. 4 netýká dotčeného pozemku žalobců a že z hlediska dopravní infrastruktury bylo jejím předmětem mj. vymezení

tramvajové trati (fialově), stezky pro pěší a cyklisty (zeleně), plochy pro dopravní terminál



a parkovací dům

(šedým šrafováním) a vymezení silnice I. třídy (oranžovou přerušovanou čarou).

*Výřez z výkresu A3a Koncepce veřejné infrastruktury (Dopravní řešení)
se soudem vyznačeným umístěním dotčeného pozemku p. č. X (žlutou hvězdičkou)*

34. Z webového článku (aktuality) Pirátské strany pro Prahu 8 ze dne 17. 8. 2023, veřejně dostupného na <https://praha8.pirati.cz/aktuality/v-roce-2025-se-zacne-stavet-trat-z-kobylis-do-sedlce.html>, soud zjistil, že projektová dokumentace k žádosti o územní rozhodnutí týkající se tramvajové trati vedoucí z vozovny Kobylisy přes Chabry a Zdice až do Sedlce měla být dle předpokladu odevzdána stavebnímu úřadu v září 2023. Z této informace tedy plyne, že územní rozhodnutí k tramvajové trati nebylo ještě v srpnu 2023 (tím méně pak v červenci 2023) vydáno.

Posouzení věci krajským soudem

35. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Proto ji věcně projednal. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž byl vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, neshledal.
36. V souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku. Zdejší soud v předcházejícím rozsudku ze dne 8. 11. 2022, č. j. 55 A 67/2022-64, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2022 pro nepřezkoumatelnost. Konkrétně žalovanému uložil, aby se v dalším řízení především vypořádal s námitkami žalobců, neboť mu vytkl, že se nezabýval námitkami týkajícími se subsidiarity vyvlastnění, vad kontraktačního procesu, rozporu postupu vyvlastnitelů s dobrými mravy a vad znaleckého posudku. Věcí samou se soud pro nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného nezabýval, jelikož považoval za nezbytné, aby se k rozhodným otázkám nejprve řádně vyjádřil žalovaný. Ve vztahu k problematice subsidiarity vyvlastnění a existenci alternativního způsobu dosažení účelu vyvlastnění soud sice odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2020, č. j. 6 As 171/2020-66, publikovaný pod č. 4118/2021 Sb. NSS, z něhož obsáhle citoval, žádný závazný právní názor pro věc samou však soud z tohoto rozsudku nevyvodil, ale pouze na základě jeho závěrů demonstroval

relevanci námítky žalobců týkající se jimi tvrzené možnosti dosáhnout účelu vyvlastnění šetrnějším způsobem.

37. Lze tedy konstatovat, že soud v předešlém rozsudku neučinil žádný závěr, jímž by byl při nynějším meritorním posouzení sám vázán, pouze žalovanému uložil, aby se vypořádal s námitkami žalobců. Této povinnosti žalovaný dostál, neboť se v napadeném rozhodnutí explicitně vyjádřil ke každé z námitek žalobců a jasně i srozumitelně vysvětlil, jak o nich smýšlel a proč je nepovažoval za důvodné. Soud proto nesouhlasí s obecným tvrzením žalobců o tom, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s nezákonnostmi, které mu zdejší soud vytkl, nebo že nereagoval na argumentaci žalobců. Lichá je také výtku, že se žalovaný nevěnoval námitce nepoctivého jednání osoby zúčastněné na řízení, resp. společnosti PUDIS a.s., jelikož i na ni žalovaný reagoval, a to konkrétně na straně 22 napadeného rozhodnutí.
38. Žalobci dále namítají, že se žalovaný nezabýval otázkou aktuálního využití územního rozhodnutí Městského úřadu Klecany ze dne 17. 6. 2017 „z hlediska výstavby tramvajové trati Kobylysy-Zdiby“. K tomuto žalobnímu bodu soud předně uvádí, že žalobci patrně mají na mysli rozhodnutí Městského úřadu Klecany ze dne 12. 6. 2017, č. j. 4446/2017, jímž byla umístěna stavba „D8 MÚK Zdiby-rozšíření Prosecké radiály, etapa 2-direktivní větev“, jejíž součástí je i stavební objekt SO X Přeložka sdělovacího vedení. Právě za účelem realizace objektu SO X bylo zahájeno vyvlastňovací řízení řešené v této věci. Ze správního spisu plyne, že Městský úřad Klecany vydal dne 7. 12. 2017 rozhodnutí o změně umístění stavby, které se dotklo mj. trasy objektu SO X. Obě zmiňovaná správní rozhodnutí jsou dle vyznačených doložek pravomocná a ze správního spisu neplyne, že by došlo k další změně umístění stavby. Ani žalobci nic takového ve správním či soudním řízení nedoložili, pouze žalobce b) v roce 2021 v rámci námítky týkající se aktuálnosti znaleckého posudku poukázal na to, že by dle veřejně známé informace do roku 2023 měla v místě vzniknout nová tramvajová trať Kobylysy-Zdiby. Vzhledem k tomu, že žalobci ve správním řízení vůbec nezpochybnili existenci pravomocného územního rozhodnutí umísťujícího mj. přeložku sdělovacího vedení osoby zúčastněné na řízení, nebylo zapotřebí, aby se žalovaný aktuálností územního rozhodnutí zvláště zabýval. V tomto ohledu je výtku žalobců nedůvodná.
39. Soud pokládá za zcela postačující, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vyšel z existence zmiňovaných pravomocných rozhodnutí o umístění stavby a o změně jejího umístění. Nebylo namístě, aby žalovaný sám z vlastního popudu rozvíjel úvahy o tom, zda eventuálně v budoucnu nedojde k další změně územního rozhodnutí a v souvislosti s tím i ke změně trasy vedení přeložky. Takové úvahy by byly nadbytečné a zejména předčasné až spekulativní. Pro rozhodování žalovaného byl rozhodující skutkový stav v době vydání napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79). Ze soudem provedeného dokazování nadto vyplývá, že v srpnu 2023 (tj. po vydání napadeného rozhodnutí) teprve byla dokončována projektová dokumentace k žádosti o vydání územního rozhodnutí ohledně zmiňované tramvajové trati a že se změna č. 4 územního plánu sídelního útvaru Sedlec přímo netýká dotčeného pozemku. Nejen že v době vydání napadeného rozhodnutí (a též v době rozhodování soudu) nebylo jisté, zda vůbec bude takové územní rozhodnutí vydáno, ale ani nebylo jisté, že se dotkne pravomocného umístění objektu SO X. Nadto, kdyby nakonec nebylo územní rozhodnutí realizováno či bylo zrušeno, byl by to důvod pro zrušení vyvlastnění podle § 26 zákona o vyvlastnění.

40. S ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
41. Jádru sporu spočívá v přesvědčení žalobců, že nelze využít institutu vyvlastnění, jsou-li ochotni a připraveni uzavřít s vyvlastniteli (tj. osobou zúčastněnou na řízení a společností ČEZ Distribuce) dvě dvoustranné nebo jednu třístrannou smlouvu o zřízení služebností, ovšem za předpokladu, že elektrické vedení ČEZ Distribuce bude podzemní, a nikoli nadzemní.
42. K této otázce se již vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 9. 2023, č. j. 2 As 181/2023-57, vydaném v související věci týkající se vyvlastňovacího řízení zahájeného na žádost ČEZ Distribuce ohledně přeložky venkovního elektrického vedení, jehož závěry plně dopadají i na tuto věc a na něž lze v podrobnostech odkázat.
43. Nejvyšší správní soud připomenul, že podle jeho ustálené judikatury není ve vyvlastňovacím řízení prostor pro posuzování, zda existují alternativní varianty řešení stavebního záměru, a pokud měl vlastník pozemků námitky vůči trase stavby, měl je uplatnit v územním řízení (např. rozsudky ze dne 11. 10. 2017, č. j. 1 As 361/2016-75, odst. 34, ze dne 29. 8. 2017, č. j. 8 As 187/2016-51, ze dne 16. 7. 2015, č. j. 7 As 105/2015-47, a ze dne 11. 8. 2021, č. j. 2 As 317/2020-41). Citovaná judikatura sice byla částečně modifikována rozsudkem č. j. 6 As 171/2020-66 (na něž zdejší soud poukazoval v předchozím rozsudku č. j. 55 A 67/2022-64), k tomu však došlo za poměrně neobvyklé skutkové situace, kdy žalobci nepřišli pouze s laickým tvrzením, že by obchvat mohl vést jinudy, ale kdy byla zpracována variantní projektová dokumentace s odlišným vedením trasy obchvatu z podnětu vyvlastnitelů. Z navazujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2021, č. j. 10 As 365/2021-94, pak plyne, že ani existence variantní projektové dokumentace není překážkou vyvlastnění a že závěry rozsudku č. j. 6 As 171/2020-66 je nutno vykládat velmi úzce při zohlednění specifických skutkových okolností dané věci (shodně viz i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2022, č. j. 8 As 222/2021-45). Jak tedy vyplývá z rozsudku č. j. 2 As 181/2023-57, předmět vyvlastňovacího řízení je ve značné míře závazně stanoven v územním rozhodnutí a stavebním povolení a až na výjimečné situace nemůže být předmětem vyvlastňovacího řízení zvažování alternativních variant řešení stavebního záměru.
44. V této věci nebyla vypracovaná žádná variantní projektová dokumentace k realizaci veřejně prospěšné stavby ani z ničeho nevyplývá, že by se o různých variantách uvažovalo. Z rozhodnutí o umístění stavby ze dne 12. 6. 2017, č. j. 4446/2017, i z rozhodnutí o změně umístění stavby ze dne 7. 12. 2017, č. j. 9079/2017, založených ve správním spise je patrné, že všichni žalobci byli účastníky obou správních řízení a že vůči stavebnímu záměru neuplatnili žádné připomínky či návrhy (zejména ohledně vedení přeložek). Až mnohem později (v roce 2021) při jednáních o uzavření smluv o zřízení služebností začali vznášet požadavky ohledně změny elektrického vedení ČEZ Distribuce a v průběhu obou vyvlastňovacích řízení uplatňovali laické tvrzení (jak mu rozuměl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 As 365/2021-94) o možnosti alternativní podzemní trasy elektrického vedení. Pro zvažování takové alternativy však již nebylo ve vyvlastňovacím řízení zahájeném žádostí ČEZ Distribuce místo (viz body [23] a [25] rozsudku č. j. 2 As 181/2023-57), a tím méně pro něj mohlo být místo ve vyvlastňovacím řízení zahájeném žádostí osoby zúčastněné na řízení.
45. Žalovaný tudíž v napadeném rozhodnutí zcela správně poukázal na to, že osoba zúčastněná na řízení nikdy nenavrhovala jiné trasy vedení a ani žalobci proti technickému řešení stavby

nebrojili v územním řízení, a taktéž postupoval správně, pokud se ztotožnil se stanoviskem osoby zúčastněné na řízení ze dne 9. 5. 2023 a s tam citovanou judikaturou a dovedl, že ve vyvlastňovacím řízení se za daných okolností nemůže zabývat změnou vedení přeložek. Nad rámec těchto závěrů, jež jsou plně v souladu se shora citovaným rozsudkem č. j. 2 As 181/2023-57, se žalovaný s ohledem na závazný právní názor zdejšího soudu pro úplnost zabýval i případným alternativním vedením komunikační sítě (sdělovacího vedení) osoby zúčastněné na řízení a dovedl, že jiné vhodnější řešení neexistuje. Nutno přitom dodat, že proti technickému řešení vedení komunikační sítě žalobci ve vyvlastňovacím řízení ani nebrojili, neboť se dovolávali alternativního řešení elektrického vedení ČEZ Distribuce. Také této problematice se žalovaný věnoval a správně konstatoval, že uzavření smluv o zřízení služebností za podmínek požadovaných žalobci není možné, pokud investor stavby nemíní na schváleném řešení ničeho měnit. Se žalovaným lze též souhlasit v tom, že osoba zúčastněná na řízení doložila ve vyvlastňovacím řízení korespondenci, z níž vyplynulo, že pokusy o uzavření smlouvy o zřízení služebnosti mezi ní a žalobci byly bezúspěšné. Je tomu tak právě proto, že žalobci byli ochotni smlouvu uzavřít pouze za předpokladu změny technického řešení elektrického vedení ČEZ Distribuce, které však již bylo posouzeno v územním řízení a prostřednictvím správních rozhodnutí pravomocně umístěno. Subsidiaritu vyvlastnění ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o vyvlastnění tedy žalovaný též posoudil správně.

46. Soud dodává, že úkolem žalovaného ve vyvlastňovacích řízeních nebylo, aby oběma vyvlastnitelům vysvětloval, že zvýšená cena za podzemní elektrické vedení nemůže být důvodem vyvlastnění, jak tvrdí žalobci. Výtky týkající podzemní alternativy žalobci měli a mohli uplatnit v územním řízení; ve vyvlastňovacím řízení na ně již bylo pozdě. Není ani pravdou, že by šlo k tíži žalobců to, že platná právní úprava neumožňovala spojení obou vyvlastňovacích řízení do jednoho. I kdyby hypoteticky mohly být obě řízení vedena dohromady, nezměnilo by to ničeho na tom, že pro zvažování alternativních tras a technického řešení přeložek by v nich nebyl dán za daných skutkových okolností s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu prostor.
47. Ve vztahu k žalobnímu bodu, v němž žalobci poukazují na nepoctivé jednání osoby zúčastněné na řízení (resp. společnosti PUDIS a.s. jakožto jejího zástupce či zástupce Ředitelství silnic a dálnic ČR), pak soud uvádí, že i tuto otázku již řádně posoudil žalovaný. Žalobci ve správním řízení ani v soudním řízení nepředložili žádný důkaz, jenž by svědčil o tvrzeném nepoctivém či nemravném jednání osoby zúčastněné na řízení nebo osob ji zastupujících při prodeji pozemku p. č. X. Předložený děkovný dopis ze dne 21. 12. 2017 naopak svědčí o korektním přístupu společnosti PUDIS a.s. a stejně tak i z korespondence mezi žalobci a společností PUDIS a.s. přiložené k žádosti o zahájení vyvlastňovacího řízení lze vysledovat vstřícné jednání jmenované společnosti a snahu vyřešit věc dohodou.
48. Ohledně namítané neaktuálnosti znaleckého posudku žalobci sami uvádí, že náhrada za vyvlastnění není předmětem napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí vskutku je rozhodnutím mezitímním a v jeho III. výroku byla stanovena pouze záloha na náhradu za vyvlastnění ve výši 10 000 Kč dle § 3b odst. 5 liniového zákona. O výsledné výši náhrady za vyvlastnění bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím (tzv. rozhodnutím o zbytku), jak předpokládá § 4a odst. 6 a 7 liniového zákona. Soud se proto v tomto řízení nemůže zabývat aktuálností znaleckého posudku předloženého ve vyvlastňovacím řízení osobou zúčastněnou na řízení, neboť tento znalecký posudek nebyl podkladem napadeného

rozhodnutí a výhrady vůči jeho aktuálnosti se míjí s předmětem tohoto soudního řízení (srov. také odst. [28] rozsudku č. j. 2 As 181/2023-57). Na okraj soud dodává, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí s ohledem na závazný názor zdejšího soudu vyslovený v rozsudku č. j. 55 A 67/2022-64 namítanou neaktuálností znaleckého posudku též zabýval a posoudil ji v souladu s výše uvedeným.

49. „*Pro úplnou informovanost soudu*“ žalobci dále poukazují na postup při doručování rozhodnutí o prodloužení platnosti stavebního povolení, který mají za vadný. Z formulace jejich argumentace je patrné, že svou výtku ohledně vadného doručování ani nesměřují proti napadenému rozhodnutí, pročez se jí soud podrobně nezabývá. Ve stručnosti lze nicméně uvést, že žalobci zpochybňují pouze datum právní moci rozhodnutí o prodloužení doby platnosti stavebního povolení. Chybné vyznačení doložky právní moci na takovém rozhodnutí však nemá za následek pozbytí účinků stavebního povolení či dokonce účinků územního rozhodnutí. Pro zachování účinků platnosti stavebního povolení je v souladu s § 115 odst. 4 stavebního zákona podstatné, zda byla včas podána žádost o prodloužení jeho platnosti. Včasnost podání žádosti přitom žalobci v tomto soudním řízení nikterak nezpochybňují.
50. Závěrem soud ve vztahu k argumentaci žalobců uvedené v replice konstatuje, že zbudováním a zprovozněním silničního sjezdu z D8, k němuž mělo dojít v září 2023, se žalovaný zabývat nemohl, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno v červenci 2023. Skutečnostmi, které nastaly až po vydání napadeného rozhodnutí, se nemůže s ohledem na koncentraci řízení dle § 75 odst. 1 s. ř. s. zabývat ani soud v tomto soudním řízení. Proto je také zcela v pořádku, že žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nikterak nekomentoval aktuální vývoj stavby. Soudu nadto není zřejmé, proč by vybudování silničního sjezdu z dálnice a příprava pro přeložku liniového vedení na pozemku p. č. X musely znamenat, že účelu vyvlastnění již bylo dosaženo. I z geometrického plánu založeného ve správním spise je ostatně seznatelné, že liniové vedení osoby zúčastněné na řízení povede i přes pozemek p. č. X. Kromě toho se může příprava pro liniové vedení, na niž žalobci poukazují, týkat jiného objektu než SO X. Soudy ve správním soudnictví navíc nejsou nalézací instancí, pročez jim nepřísluší jakákoli „objektivizace“ skutečného stavu, jíž se žalobci domáhají (a to navíc v podání doručeném soudu až po uplynutí žalobní lhůty – srov. § 71 odst. 2 s. ř. s.).

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

51. Protože žalobní body nebyly důvodné, soud žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
52. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch. Žalovaný, který byl ve věci plně úspěšný, náhradu nákladů řízení nepožadoval a ani ze soudního spisu neplyne, že by mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
53. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Jelikož soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. října 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu